ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαρτίου **1945** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **56**

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ εἰδικῆς φορολογίας τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτησάντων».

Πρὸς

τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀντιβασιλέα

Διὰ τῆς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940, τῆς κατοχῆς ταύτης ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, καὶ τοῦ ἐπακολουθήσαντος ἐξευτελισμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, ἐδημιουργήθησαν ἐν τῇ χώρᾳ τοιαῦται οἰκονομικαὶ συνθῆκαι, ὥστε κατέστη ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἰσχυούσης φορολογικῆς νομοθεσίας. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ὡρισμένα πρόσωπα, γενόμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπιλήσμονα τῶν πρὸς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν φυλήν μας ὑποχρεώσεών των, ἐπλούτησαν. Τὰ πλούτη ταῦτα, κτηθέντα κυρίως διὰ τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ καὶ ἄνευ ταύτης, διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς δυστυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, οὐδένα φόρον ἐπλήρωσαν.

Ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐπλήρωσαν τυχὸν ἐκ τούτων τοὺς ὑφισταμένους φόρους, δεδομένου ὅτι οἱ φόροι κατεβάλλοντο εἰς χρόνον πολὺ μεταγενέστεραν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ κέρδους, λόγῳ τοῦ προσδευτικῶς, ἀπὸ τῆς κατοχῆς κυρίως καὶ ἐντεῦθεν βαίνοντος πληθωρισμοῦ, ἐξηνεμίζοντο, ὥστε μετ' ἀσφαλείας δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι σχεδὸν οὐδεὶς ἐπλήρωσεν ἐκ τῶν κερδῶν του εἰς τὸ Δημόσιον τὰ ὀφειλόμενα.

Τὰ πρόσωπα ταῦτα καλοῦνται, διὰ τοῦ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν Ὑμῶν τιθεμένου νομοσχεδίου, νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὑπ' αὐτῶν πραγματοποιηθέντων κερδῶν καὶ πάσης φύσεως οἰκονομικῶν ὠφελημάτων. Θὰ ἦτο κοινωνικῶς ἄδικον καὶ ἄκρως ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐὰν πρόσωπα ὠφεληθέντα ἐκ τῆς ἐθνικῆς καταστροφῆς, ἐξηκολούθουν καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Κράτους τοῦ Νόμου, νὰ καρπῶνται ἀνενόχλητα τὰ πραγματοποιηθέντα, κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἀναφερθέντα τρόπον, ἀγαθά.

Ἐπειδὴ τυγχάνει τεχνικῶς ἀδύνατος ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ποῖα πρόσωπα ἀπέκτησαν κατὰ θεμιτὸν τρόπον τὰ κέρδη καὶ ποῖα ὄχι, ἵνα γίνῃ καὶ διάκρισις τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν καὶ ἐπειδὴ κατὰ νόμον ἠθικὸν εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ θησαυρίζῃ καὶ ζῇ πλουσιοπαρόχως ὅταν ὁλόκληρος ἡ κοινωνία ὑποφέρῃ καὶ ἀποθνήσκῃ ἐκ πείνης, προβλέπεται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ ὁμοιόμορφος αὐστηρὰ φορολογία παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ὅπερ διὰ τῆς ἀσκήσεως οἱουδήποτε ἐπαγγέλματος ἢ ἀσχολίας, κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, ἀπέκτησε κέρδη ἢ πάσης ἄλλης φύσεως οἰκονομικὰ ὠφελήματα.

Ἐπειδὴ προσέτι ἡ ἐξακρίβωσις τῶν παρ' ἑκάστου φορολογουμένου πραγματοποιηθέντων οἰκονομικῶν ὠφελημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνωστῶν τῇ Διοικήσει μέσων, ἐλέγχου ἐμπορικῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν στοιχείων, τυγχάνει ἀδύνατος διὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τῆς ἀναρχίας καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέσων τούτων ἤθελεν ὁδηγήσει εἰς ἀτέρμονα διαδικασίαν, προβλέπεται ἡ σύστασις εἰδικῶν λαϊκῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ νόμῳ ἀναφερομένων τεκμηρίων, θέλουσι προσδῇ εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ παρ' ἑκάστου ὑποχρέου φορολογητέου ποσοῦ.

Διὰ τὴν ταχεῖαν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου καὶ ἐπάνοδον εἰς τὴν ὁμαλὴν κατάστασιν τοῦ ἰσχύοντος φορολογικοῦ συστήματος τῶν καθαρῶν προσόδων, περιορίζονται καὶ τὰ ἔνδικα μέσα, συνιστωμένων εἰδικῶν ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες θὰ ἐκδικάζωσι τὰς ἐνστάσεις κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμόν, ἀποφευγομένης οὕτω τῆς διαιωνίσεως τῶν ὑποθέσεων.

Δεδομένου ὅμως ὅτι ἡ συγκρότησις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν, ἡ συγκέντρωσις παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν ἀποφάσεων προσδιορισμοῦ τοῦ παρ' ἑκάστῳ φορολογητέου ποσοῦ, θ' ἀπαιτήσῃ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα, ἐνῷ ἀντιθέτως αἱ δημοσιονομικαὶ ἀνάγκαι τοῦ Κράτους εἶναι μεγάλαι, αἱ λοιπαὶ δὲ φορολογίαι θὰ βραδύνωσι νὰ ἀποδόσωσιν ἔσοδα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τὸ σχέδιον προβλέπει καὶ τὸν προσωρινὸν καθορισμὸν τοῦ παρ' ἑκάστου φορολογουμένου ὀφειλομένου φόρου, ὑπὸ τῶν ἰδίων λαϊκῶν ἐπιτροπῶν, ὅστις δέον νὰ καταβληθῇ ἀμέσως καὶ θέλει συμψηφισθῇ εἰς τὸν τελικῶς προσδιορισθησόμενον φόρον.

Πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτησάντων, προβλέποντες τὴν μελλοντικὴν αὐστηρὰν φορολογίαν τῶν κερδῶν αὐτῶν ἢ καὶ θέλοντες ν' ἀποφύγωσι πολλάκις ποινικὴν δίωξιν, διὰ τὴν συνεργασίαν των μετὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ κατ' ἄλλον τρόπον παράνομον κτῆσιν τῶν κερδῶν των, προέβησαν εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς οὕτω κτηθείσης περιουσίας των εἰς ἕτερα συγγενῆ κατὰ κανόνα πρόσωπα, ἵνα οὗτοι μὴ ἐμφανίζωνται ὡς ὠφεληθέντες οἰκονομικῶς ἐκ τῆς τοιαύτης δράσεώς των. Ἕνεκα τούτου καθίστανται ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου, μετὰ τοῦ κυρίως ὑποχρέου καὶ οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς αὐτοῦ μέχρι τρίτου βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀπέκτησαν ὁπωσδήποτε ἀπὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν περιουσίαν, εἴτε ἐκ χαριστικῆς εἴτε ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας.

Οὕτως ἔχουσιν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ὅπερ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις 10 Μαρτίου 1945.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΑΝ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 182.

Περὶ εἰδικῆς φορολογίας τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτησάντων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἰθαγενείας, πλουτήσαντος κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1944, ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπαξ εἰδικὴ φορολογία διὰ τὸ σύνολον τῶν κερδῶν καὶ πάσης φύσεως οἰκονομικῶν ὠφελημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκτησε τοῦτο ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐμπορίας ἢ βιομηχανίας ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον. Τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα λαμβάνεται ὡς μία φορολογικὴ περίοδος. Ἐὰν τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω πλουτῆσαν νομικὸν πρόσωπον ἐλειτούργησε κατὰ τὸν τύπον ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρείας καὶ εἶτα διελύθη, εἰς τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογίαν ὑπόκεινται τὰ μέλη αὐτῆς, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς ἑταιρείας ἀποκομισθέντων παρ' ἑκάστου ὠφελημάτων.

2. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐκ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κερδῶν καὶ ὠφελημάτων φορολογητέας ὕλης, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1945 ἀξίας τούτων εἰς νέας δραχμάς, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ κάτωθι, ἐνδεικτικῶς ἀναφερόμενα τεκμήρια:

α') Ἡ ἀνάληψις τῆς ἐκτελέσεως ἔργων, προμηθειῶν κλπ. διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς καὶ ἐν γένει ἡ συνεργασία, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, μετ' αὐτῶν, β') ἡ συνομολόγησις συμβάσεων μετὰ τῶν δημοσίων, δημοτικῶν κλπ. ἀρχῶν ἢ ὑπηρεσιῶν ἢ μετὰ ἱδρυμάτων καὶ πάσης φύσεως ὀργανισμῶν, δι' ὧν ἀνελήφθη ἡ ἐκτέλεσις ἔργων καὶ προμηθειῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀρχῶν κατοχῆς, γ') ἡ ἀγορὰ χρυσῶν νομισμάτων, αὐτουσίου χρυσοῦ, πολυτίμων μετάλλων ἢ λίθων, κοσμημάτων, μετοχῶν, ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἀξιῶν, τραπεζογραμματίων, ἐπιταγῶν κλπ. εἰς ξένα νομίσματα, ἀκινήτων, ὡς καὶ πάσης φύσεως κινητῶν πραγμάτων, δ') ἡ ἵδρυσις νέας ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπέκτασις ὑφισταμένης ἢ συμμετοχὴ εἰς συνεστημένας τοιαύτας, ὑφ' οἱονδήποτε τύπον καὶ ἂν αὗται λειτουργῶσιν, ε') ἡ ἄσκησις οἱασδήποτε ἐπιχειρήσεως, στ') ὁ τρόπος, καθ' ὃν οἰκονομικῶς διεβίωσεν ὁ ὑπόχρεως μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ζ') πᾶν ἕτερον γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀπέδωκεν οἰκονομικὴν ὠφέλειαν εἰς τὸν φορολογούμενον καὶ η') πᾶν στοιχεῖον καὶ πᾶσα πληροφορία περὶ τῆς σημερινῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ ὑποχρέου καὶ τῆς τοιαύτης κατὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940.

3. Ἐκ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογητέας ὕλης ἀφαιρεῖται ἡ τυχὸν πραγματοποιηθεῖσα καὶ ἀποδεικνυομένη μείωσις ἀξίας ἐκ φθορᾶς, ἀπωλείας ἢ ὑποτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων, κτηθέντων κατὰ τὴν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1944 χρονικὴν περίοδον, ἐφ' ὅσον ἡ μείωσις αὕτη ἔλαβε χώραν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ὡς καὶ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος τοῦ Δεκεμβρίου 1944. Ὡσαύτως ἐκπίπτεται τὸ κατ' ἄρθρον 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 6)1945 Συντακτικῆς Πράξεως δημευθὲν ποσόν.

4. Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς φορολογητέας ὕλης, α') ἡ ὠφέλεια ἐκ κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς, προικὸς καὶ κερδῶν ἐκ λαχείου, β') τὸ εἰς τὸν πωλητὴν περιελθὸν αὐτόματον ὑπερτίμημα ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τούτου φορολογίαν, γ'.) ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐκ τῆς ὑπεραξίας φορτηγῶν πλοίων ἡμεδαπῆς ἰθαγενείας, ἡ ὁποία ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075)1939 καὶ δ'.) ἡ ἐκ τῆς εἰς πληθωρικὰς δραχμὰς ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν προκύψασα ὠφέλεια.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Κλιμάκιον Φορολογητέου ποσοῦ	Φορολογικὸς συντελεστὴς κλιμακίου %	Φόρος Κλιμακίου	Σύνολον Φορολογητέου ποσοῦ	Σύνολον Φόρου
500.000	—	—	500.000	—
500.000	30 %ο	150.000	1.000.000	150.000
500.000	40 %ο	200.000	1.500.000	350.000
500.000	50 %ο	250.000	2.000.000	600.000
1.000.000	60 %ο	600.000	3.000.000	1.200.000
1.000.000	70 %ο	700.000	4.000.000	1.900.000
1.000.000	80 %ο	800.000	5.000.000	2.700.000
Ὑπερβάλλον	90 %ο			

2. Τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ φόρου δὲν προσαυξάνονται διὰ προσθέτου φόρου ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, δήμων ἢ κοινοτήτων, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ ὀργανισμῶν ἐν γένει.

Ἄρθρον 3.

1. Ἁρμόδιος διὰ τήν, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, φορολογίαν εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ φυσικοῦ προσώπου, προκειμένου δὲ περὶ νομικοῦ προσώπου, ὁ τῆς ἕδρας ἢ τοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κέντρου τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Ἐὰν εἶναι δυσχερὴς ὁ καθορισμὸς τῆς κατοικίας τοῦ φυσικοῦ προσώπου, ἢ τοῦ ἐν Ἑλλάδι κέντρου τῶν ἐργασιῶν ἀλλοδαπῆς ἑταιρείας, ἁρμόδιος εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Ἐφορίας Ἐλέγχου. Εἰδικώτερον, προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἐδρευουσῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις, Βόλῳ ἢ περὶ ἀλλοδαπῶν τοιούτων, ἐργαζομένων εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, ἁρμόδιοι τυγχάνουσι κατὰ περίπτωσιν οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι ΙΑ' Ἀθηνῶν, Δ' Πειραιῶς, Ε' Θεσσαλονίκης, Α' Πατρῶν καὶ Α' Βόλου.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παραπέμπηται ἡ ἁρμοδιότης εἰς ἕτερον Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

3. Ἐὰν ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως Οἰκονομικὸς Ἔφορος κατὰ τόπον ἀναρμόδιος, οὐδεμία ἐκ τούτου ἐπάγεται ἀκυρότης τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῆς φορολογητέας ὕλης γίνεται ὑπὸ εἰδικῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη: α) προκειμένου περὶ οἰκονομικῶν ἐφοριῶν, κειμένων ἐν τῇ ἕδρᾳ Πρωτοδικείου, εἶναι πενταμελής, ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ ἑνὸς δικαστικοῦ λειτουργοῦ κεκτημένου βαθμὸν τοὐλάχιστον πρωτοδίκου ἢ ἑνὸς ὑπαλλήλου ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον τμηματάρχου, ὡς προέδρου, καὶ ἐκ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν καὶ β) προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν οἰκονομικῶν ἐφοριῶν, εἶναι τριμελής, ἐξ ἑνὸς δικαστικοῦ λειτουργοῦ, κεκτημένου βαθμὸν τοὐλάχιστον εἰρηνοδίκου ἢ ἑνὸς δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου κεκτημένου βαθμὸν τοὐλάχιστον ὑπουργικοῦ τμηματάρχου, ὡς προέδρου, καὶ ἐκ δύο λαϊκῶν μελῶν.

2. Τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν ὁρίζονται, προκειμένου μὲν περὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐφοριῶν, τῶν ἐδρευουσῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προκειμένου περὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐφοριῶν, τῶν ἐδρευουσῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ Γενικῆς Διοικήσεως, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, εἰς τὰς λοιπὰς δὲ περιπτώσεις ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου.

3. Τὰ λαϊκὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν, πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ ὀμόσωσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιλαμβάνεται τοῦ καθορισμοῦ τοῦ φόρου μετὰ σχετικὴν αἴτησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

5. Ἡ Ἐπιτροπή, ἐκτιμῶσα κατ' ἐλευθέραν κρίσιν τὰ ὑπ' ὄψιν της τιθέμενα στοιχεῖα καὶ πληροφορίας ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν μελῶν της, προσδιορίζει δι' ἀποφάσεώς της τὸ φορολογητέον ποσὸν τοῦ ὑποχρέου.

6. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανομένη κατὰ πλειοψηφίαν, εἶναι ὑπόχρεωτική, διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, κοινοποιεῖται δ' ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ εἰς τὸν ὑπόχρεον.

7. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελον περιέλθει εἰς γνῶσιν τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς στοιχεῖα, ἅτινα δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς της, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται, διὰ νέας ἀποφάσεως αὐτῆς, νὰ προσδιορίσῃ εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου καὶ τὸ ἐκ τῶν στοιχείων τούτων τεκμαιρόμενον ὡς φορολογητέον ποσόν.

8. Παρ' ἑκάστῃ Οἰκονομικῇ Ἐφορίᾳ δύναται νὰ συνιστῶνται καὶ πλείονες τῆς μιᾶς Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί.

Ἄρθρον 5.

1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φορολογούμενον, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ἔνστασις ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δικαιοῦται ν' ἀσκήσῃ ἔνστασιν καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ὡς καὶ πᾶς τρίτος. Ἡ ἔνστασις αὕτη κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρὸς τὸν φορολογούμενον.

Ὁ ἐνιστάμενος φέρει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τοῦ περιεχομένου τῆς ἐνστάσεως.

Ἡ ἄσκησις τῆς ἐνστάσεως συνεπάγεται ἀναστολὴν εἰσπράξεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς καθοριζομένου φόρου.

2. Αἱ ἐνστάσεις, αἱ στρεφόμεναι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πενταμελῶν Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐκδικάζονται παρὰ πενταμελοῦς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς Ἀρεοπαγίτου ἢ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ Ἐφέτου ἢ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου, ὡς Προέδρου, ἐκ δύο δημοσίων ὑπαλλήλων, κατὰ προτίμησιν οἰκονομικῶν, ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου καὶ ἐκ δύο λαϊκῶν μελῶν, αἱ δὲ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν τριμελῶν Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν στρεφόμεναι ἐνστάσεις ἐκδικάζονται παρὰ τριμελοῦς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς δικαστικοῦ λειτουργοῦ ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Εἰρηνοδίκου, ὡς Προέδρου, ἐξ ἑνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου, κατὰ προτίμησιν οἰκονομικοῦ, ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Ὑπουργικοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ ἐξ ἑνὸς λαϊκοῦ μέλους.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 8 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ.

3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον χωρεῖ, πλὴν τῆς ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ εἰς τὴν εἰδικὴν φορολογίαν τοῦ παρόντος νόμου ὑποβαλλόμενα κέρδη καὶ ὠφελήματα καὶ ἂν ἔτι ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου λόγῳ προσοῦ, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων, ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ, ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 441)1941 Νομοθ. Διάταγμα φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν.

2. Αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι κατὰ τὰς ἀνωτέρω φορολογίας σχετικαὶ ἐγγραφαὶ δὲν ἀποτελοῦσι δεδικασμένον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰδικῆς φορολογίας τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ Φορολογικὴ Ἐπιτροπή, ἐκτιμῶσα τὴν οἰκονομικὴν δυναμικότητα τοῦ φορολογουμένου, καθορίζει διὰ τῆς περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φορολογητέου ποσοῦ ἀποφάσεώς της, ἐὰν ὁ φόρος δέον νὰ καταβληθῇ ἀμέσως ἐξ ὁλοκλήρου ἢ δέον νὰ βεβαιωθῇ καὶ καταβληθῇ εἰς δόσεις.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων, τὸ ποσὸν ἑκάστης τούτων καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν αὗται εἶναι ἀπαιτηταί, καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἡ τελευταία τῶν δόσεων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀπαιτητὴ εἰς χρόνον μείζονα τοῦ ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ ποσὸν ἑκάστης δόσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔλασσον τοῦ ἑνὸς δωδεκάτου τοῦ συνόλου τοῦ φόρου. Αἱ δόσεις εἶναι ἄτοκοι.

2. Ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ μεταβάλῃ τὰς ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθείσας δόσεις, ἐν περιπτώσει δὲ μειώσεως ὑπὸ ταύτης τοῦ καταβλητέου φόρου ἡ ἔκπτωσις ἐνεργεῖται ἀναλόγως ἐκ τῶν μὴ ληξιπροθέσμων δόσεων.

3. Ὁ φόρος καθίσταται ἀπαιτητὸς ἅμα τῇ λήξει τῆς ταχθείσης ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν ἑκάστης δόσεως, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἐνεκρίθη ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ ὁ φόρος καθίσταται ἀπαιτητὸς ἐν τῷ συνόλῳ του ἅμα τῇ βεβαιώσει του, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος. Ἐξαιρετικῶς, δόσεις λήγουσαι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἔτους τινός, εἶναι ἀπαιτηταὶ ἐντὸς τοῦ ἀμέσως ἑπομένου μηνὸς Ἀπριλίου.

4. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς προβαίνει εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου. Μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς προβαίνει εἰς τὴν συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν ἢ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἔκπτωσιν ἢ ἐπιστροφὴν τοῦ τυχὸν ἐπὶ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ μιᾶς τῶν δόσεων, καθιστᾷ ληξιπροθέσμους καὶ ἀπαιτητὰς καὶ τὰς ὑπολοίπους δόσεις.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τοῦ φόρου ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ὁ ὑπόχρεως καταλογίζεται μὲ προσαύξησιν 5 ο)ο δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ο)ο τοῦ φόρου.

Αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων προβλεπόμεναι ποιναὶ τῆς ὑπερημερίας δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον.

3. Διὰ τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πληρωμὴν τοῦ φόρου, ἐπιτρέπεται καὶ ἡ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου μεταβίβασις εἰς τὸ Δημόσιον ἀκινήτου περιουσίας κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

4. Σύζυγος καὶ συγγενεῖς μέχρι καὶ τρίτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰδικὸν φόρον, εὐθύγονται μετὰ τούτων ἀλληλεγγύως ἔναντι τοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ὁ σύζυγος ἢ συγγενεῖς οὗτοι ἐκτήσαντο ὁπωσδήποτε περιουσιακὰ στοιχεῖα ἀπὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1941 καὶ ἑφεξῆς καὶ δὲν ἤθελον ἀποδείξει, ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐξ ἰδίου αὐτῶν κεφαλαίου ἢ κέρδους.

5. Ἡ ἐπιδίωξις τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου παρὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένων προσώπων ἐνεργεῖται μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀτελεσφόρητα τὰ κατὰ τοῦ κυρίως ὑποχρέου μέτρα, εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας οἱ καταβαλόντες τὸν φόρον δικαιοῦνται εἰς ἀναγωγὴν κατ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εἰδικῆς φορολογίας παραγράφεται τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1949.

2. Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἔγγραφα γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

3. Αἱ δημόσιαι ἐν γένει Ἀρχαί, ὡς καὶ πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑποχρεοῦνται, ὅπως μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀποστείλωσι πρὸς αὐτόν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας διαθέτουσι, περὶ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐπλού-

τησαν καὶ ἐν γένει ηὐνοήθησαν οἰκονομικῶς, κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος περίοδον.

Κατὰ τῶν παραβατῶν τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος τῆς Φορολογίας καθαρῶν προσόδων προβλεπόμεναι ποιναί.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως αἱ Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 διαδικασίας δι' ἀποφάσεων των καταρτίζωσι πίνακας φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, κρινομένων ὑπ' αὐτῶν ὡς ὑποκειμένων κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εἰδικὴν φορολογίαν καὶ καθορίσωσι τὸ ὑφ' ἑκάστου τούτων προκαταβλητέον ποσὸν φόρου.

2. Ἡ ἀπόφασις τῶν Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ἀμέσως ἐκτελεστὴ ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτης ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσωρινὴ βεβαίωσις τοῦ εἰς βάρος ἑκάστου τῶν ἐν τῷ πίνακι προσώπων καθορισθέντος ποσοῦ φόρου, ὅπερ τυγχάνει ἐν τῷ συνόλῳ του ἀπαιτητὸν ἅμα τῇ βεβαιώσει καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Τὸ προεισπραττόμενον τοῦτο ποσὸν ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καθορισθησομένου ὁριστικῶς φόρου εἰς βάρος τοῦ προκαταβαλόντος, ἐφ' ὅσον δ' ἤθελε τελικῶς κριθῇ, ὅτι ὁ προκαταβαλὼν δὲν ὑπέχει φορολογικὴν ὑποχρέωσιν διὰ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ προκαταβληθέντος ποσοῦ, ἡ ἐπὶ πλέον τοῦ φόρου καταβληθεῖσα διαφορὰ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταβαλόντα.

Ἄρθρον 11.

1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, δύναται νὰ καθορίζηται ὅτι ποσοστὸν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εἰδικῆς φορολογίας, οὐχὶ ἀνώτερον ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ 10 ο/ο, ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς οἰκείους Δήμους ἢ Κοινότητας.

2. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καθορίζονται :

α') τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Φορολογικῶν καὶ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ προέδρου, μελῶν καὶ γραμματέων, ὡς καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν,

β') τὰ τῆς καταβολῆς ἢ μὴ παραβόλων ἢ τὰ τῆς πληρωμῆς ἢ μὴ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ φόρου διὰ τὴν τύποις παραδεκτὸν τῆς ἐνστάσεως καὶ τὰ τῆς τύχης τοῦ παραβόλου,

γ') τὰ τῶν καταβλητέων ἀποζημιώσεων, λόγῳ ἐξόδων κινήσεως τῶν ἀσχοληθησομένων μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λόγῳ ἀμοιβῆς τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῶν Φορολογικῶν καὶ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου,

δ') τὰ τοῦ τρόπου μεταβιβάσεως τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 8 εἰς μερικὴν ἢ ὁλικὴν ἐξόφλησιν τοῦ φόρου διδομένων πρὸς τὸ Δημόσιον ἀκινήτων τοῦ ὑποχρέου, τὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας τούτων, τὰ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν σχετικῶν συμβάσεων διά τε τὴν κατάρτισιν τούτων καὶ τὴν μεταγραφὴν εἰς ὁλόκληρα ἢ μειωμένα τέλη χαρτοσήμου ἢ ἄλλας αὐτοτελεῖς ἢ προσθέτους φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ἢ καὶ τῆς πλήρους ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω τελῶν ἢ ἄλλων φορολογιῶν, τὰ τῶν καταβλητέων δικαιωμάτων ὑπὲρ τῶν συμβολαιογράφων ἢ φυλάκων μεταγραφῶν κλπ. καὶ

ε') πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια, ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει, καθορίζει καὶ ἐντέλλεται πᾶσαν δαπάνην, κρινομένην ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου, ἥτις καταλογίζεται εἰς τὰ ἔξοδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις 10 Μαρτίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Τὰ μέλη

Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΚΟΛΥΒΑΣ, Κ. ΑΜΑΝΤΟΣ, Γ. ΣΙΔΕΡΗΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Α. ΥΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ, Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, ΣΙΜ. ΒΛΑΧΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις 10 Μαρτίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΚΟΛΥΒΑΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)